

Szegedi Ünnepi Hetek

Megkezdődött a néptáncfesztivál

autonom területről az Izsevszk mechanikai üzem együttese, Jugoszláviából, Újvidékről a Svetozar Markovic kultúregyesület tánc csoportja, az NDK-ból a VEB Wohnungsbau Kombinat Haierswerda együttes és a román Savinesli együttes. A zászlófelvonás után zene és ének hangzott fel. A térre orosz, szerb, osztrák és román népviseletbe öltözött csoportok táncoltak be: de ök már nem voltak „igaziak”, hanem a magyar együttesek tagjai öltöztek a vendégek népviseletébe és saját nemzeti táncokkal köszöntötték őket. A táncfesztivál valamennyi magyar együttese szerepelt itt: a Vasas Központi, az Építők Vadróza, a vegyipari Bartók Béla, a díósgyőri Vasas, a Somogy együttes és az ÉDOSZ Szeged csoportja. A népes kö-

zönség és a dísztribünön helyet foglalók — akik között megjelent Deák Béla, a városi párt-vegrehajtóbizottság tagja, a pártbizottság osztályvezetője és dr. Németh Lajos, az SZMT megyei bizottságának mb vezetőtitkára is — lelkes tapsal jutalmazták őket. A város nevében Papp Gyula, a városi tanács vb elnökhelyettese köszöntötte a fesztivál táncosait.

Az együttesek, amelyeket csütörtöki megérkezésük után délelőtt az SZMT-ben üdvözöltek, este nagy sikerrel kezdték meg bemutatkozásukat az újszegedi szabad-téri színpadon, ahol dr. Németh Lajos nyitotta meg a fesztivál első napjának, a magyar együtteseknek műsorát. Ma, pénteken a külföldi együttesek lépnek színpadra.

Aki a Széchenyi téren járt csütörtökön este hatkor, azt hihette, eltévedt, és valahogyan valami kis VIT-re jutott. Csipkében, selymekben, százzsinu és százzáncú rokokó ruhákban magyar és külföldi népviseletben fiatalok táncoltak a tanácsháza előtti téren: a szakszervezeti együttesek III. táncfesztiváljának nyitóünnepségét tartották itt. Előzőleg harsona szólalt meg, majd a táncfesztivál narancssárga — fekete táncospárral díszített — zászlaját, ünnepélyesen felvonták a tanácsháza szemből álló zászlórúdra. A téren ott sorakoztak öt ország fiataljai: a szovjet, a jugoszláv, NDK és román együttesek tagjai. Szovjetunióból, az udmurt

Vidám tánc a Széchenyi téri megnyitón
Somogyi Károlyné felvétele

Országos néprajzi filmszemle

A Szegedi Ünnepi Hetek idején eseménysorozatának egyik legérdekesebb — s újdonságával külön is kiemelkedő — rendezvénye kezdődött meg tegnap délután a Nyugdíjas Szakmaközi Művelődési Otthonban: megnyitották az I. Országos Néprajzi Filmszemlét.

A nyitó ünnepségen — melyen megjelent Deák Béla, a városi párt-vegrehajtóbizottság tagja, a pártbizottság osztályvezetője és Papp Gyula, Szeged város tanácsának vb elnökhelyettese — dr. Németh Lajos, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának mb vezető titkára mondott üdvözlő szavakat, majd K. Kovács László tudományos főmunkatárs, kandidátus megnyitó beszéde után megkezdődött a filmek vetítése. A három napon át tartó szemlén összesen 23 film vetítenek le, a 23 — hiva-

tásos filmművészek és amatőr-filmek által készített — alkotás közül 9 színes technikával készült.

A levetített munkákat zsűri bírálja el, melynek elnöke Jancsó Miklós filmrendező, tagjai pedig filmes szakemberek, illetve néprajzkutatók. A zsűri szombaton este, az utolsó vetítés-sorozat után hozza meg döntését, amelyet a szakszervezeti táncgyüttesek fesztiváljának szombaton éj-jel, a Széchenyi téren meg-

rendezésre kerülő záróünnepségén hirdetnek ki.

Az I. Országos Néprajzi Filmszemlével egyidőben Süll András naiv festő kiállítás is várja az érdeklődőket a nyugdíjasok művelődési otthonában.

A filmszemlén tegnap a népi kismesterségeket bemutató alkotásokat vetítették, ma, pénteken — fél 6 órától — a népművészeti népszokások címmel meg-hirdetett sorozatot láthatja a közönség.

Őszi barack- és borkiállítás

Holnap, szombaton nyitja kapuit a VI. Országos Őszi barack- és Borkiállítás. Ünnepi megnyitó beszédet a kiállítás színhelyén, Szegeden, a Horváth Mihály utcai pavilonban dr. Erdei Ferenc akadémikus, a Ha-

zafias Népfront Országos Tanácsának főtízkára mond. A 12 órakor nyíló kiállítás várhatóan ismét megnyeri Szeged nagyközönségének és a város vendégeinek tetszését.

Hatásosak a Sabin-cseppek

Dr. Tóth Béla miniszter-helyettes, állami közegészségügyi-járványügyi főfelügyelő a gyermekbénulás megelőzéséről és annak eredményeiről megállapította:

— A gyermekbénulás — főként nyáron — a legrettegettebb fertőző betegségek közé tartozott mindaddig, amíg megelőzésére a megfelelő védőoltást nem dolgozták ki. Hazánkban a leg súlyosabb járványok idején 1957-ben és 1959-ben 2000 körül volt a megbetegedések száma. 1959—60 telén nyílt először mód arra, hogy védőoltásokat végezhessünk a leg-hatásosabb gyermekbénulás elleni oltóanyaggal, amelyet Sabin dolgozott ki és tömeges

oltásokra Csumakov alkalmazott először. Ekkor három hónapos kortól 14 éves korig körülbelül 2,5 millió gyermek részesült védőoltásban a lakosság körében „Sabin-cseppek”-nek ismert oltóanyag-gal. Ettől kezdve minden esztendő téli hónapjaiban — amikor a védőoltásra legkedvezőbbek a feltételek — védőoltást kapnak a 3 hónapos—3 éves gyermekek, tehát azok a korosztályok, amelyekben a védőoltások előtti időszakban a legtöbb megbetegedés fordult elő. Mivel a gyermekbénulást okozó vírusnak három típusa van, mindhárom ellen védeltséget biztosító oltóanyag-gal végezzük az oltásokat.

— Ez az oltási eljárás — jelenlegi ismereteink szerint — igen hosszú időre, valószínűleg egész életre szóló védeltséget nyújt.

Gyakorlat

A magyar néphadsereg kiképzési programjának megfelelően a Honvédelmi Minisztérium az Egészségügyi Minisztériummal együttműködésben 1968. augusztus hó elején Horizont jelzésű gyakorlatot vezet le.

Vita a munkahelyi közérzetről

Teljes névvel és címmel érkezett a mai összeállításunkban szereplő egyik levél, szerzője mégis ezzel fejezte be: „Annyit kérek, hogy nevem és címem a levél nyilvánosságra hozatala esetén maradjon homályban, mert esetleg súlyos következménnyel járhatna számomra a munkahelyemen...” A kérésnek eleget teszünk — de mindjárt meg is mondjuk: ez a kérés önmagában is ugyancsak hozzászólás a vi-tához.

Nem lehet döntő a hangulat

„Szerintem a hangulat nem lehet döntő a munkában. Egyetérték azzal, hogy minden dolgozónak, vezetőnek és beosztottnak széles skálán mozoghat a hangulata és ez munkájában bizonyos mértékig befolyásolhatja is, de ennél sokkal döntőbb dolgok határozzák meg a munkahelyi közérzetet.

Jelenlegi munkahelyemen négy éve dolgozom technikusként. Ez az első munkahelyem és szeretném nagyon, ha az utolsó is lenne. Sok ismerősöm és barátom is van a gyárban, megszórtam és meg is szerettem a munkámot. Az idősebb kollégák szinte az első pillanattól kezdve barátságosan segítettek, oktattak, igazították első lépéseimet a szakmában, amiért sok hálával tartozom. Ritkán ugyan, de voltak összekülönbözősek, ám ezek is elsimultak. Úgy érzem, viszonylag jól beilleszkedtem a közösségbe. Nem is volt baj addig, amíg a honvédségtől le nem szereztem. Régi jó ismerősként fogadtak vissza, osztályvezetőm is, akivel még leszerelés előtt beszélgettünk, mit is várhatok, ha visszajövök. Ígéretet kaptam, melyet időben is meghatároztak, de a szó be-
báltása késétt, egyre késétt. Amikor emlékeztettem osztályvezetőmet, és kifejeztem csalódásomat — az új mechanizmusra hivatkoztam, majd azt mondta: minden folyamatban van, várjak türellemmel. Gondoltam arra is, hogy talán nincsenek megelégedve a munkámmal, de a válaszból kitűnt, hogy erről szó sincs. A kiszabott határidő kétszerese is eltelt és az adott szót mégsem váltot-

ták be. Ez elkedvetlenített, kerestem a hibát magamban is, környezetemben is, és állandóan azon rágódtam, miért mellőznek, mit csináltam rosszul, miért nem szólnak, ha valami probléma van velem. A bizonytalanság már idegileg is kezdett kimeríteni, s ha nem fájna ennyi idő után otthagyni a gyárat, ismerősöket, barátokat, munkatársakat és gépeket, melyekben az én munkám is fekszik, elmentem volna.

Most holtponton vagyok... S visszaemlékszem katonaidőmre, ahol igen magasak voltak a követelmények, de rendkívül példás volt a vezetés. A parancsnok halkszavú ember volt, de szavára mindenki figyelt. Ha kellett, vaskezzeleg fegyelmezett, ha valakit indokolatlanul megsértett, bocsánatot kért tőle, még ha honvéd volt is. Terveit sem restellte beismerni. Ha valaki elrontott valamit, megszidta, majd megmagyarázta, hogyan kell csinálni. Ha ugyanaz a katonája valamit jól oldott meg, azt is észrevette. Tárnyilagos

és igazságos volt, és ezért mindenki tisztelte, becsülte, hiszen a legaprólékosabb dologban is követelt mindenkitől, de saját magától is. Ha valamit mondott, ígért, azért mindig állta a szavát.

Ő is ember volt, neki is voltak és vannak hangulatai. S ebből azt következtetem: a vezető személyi tulajdonságai, magatartása kulcsfontosságú mindenütt. Elveheti a munkás kedvét a munkától, de serkentheti is. Egyik vezető keze alatt olajozott mechanizmusként gördül a munka, a másiknál megy ugyan, de akadozik.

Ha magyarázatot kaptam volna az esetleg elsieltett ígérethez, nem érezném magam bizonytalanságban.

A vezetőkre sok-sok munkatársunk tekint, akik mindent látnak, tapasztalnak, véleményét alkotnak — s ha sok vélemény egyezik: az lesz az uralkodó. Nem mindig, hogy ez az uralkodó vélemény milyen. Ettől is függ a kollektív hangulata, munkahelyi közérzete, az egész termelő munka menete.”

Jó „gazda” keze alatt

„Főorvosi véleményre rok-kantsági nyugdíjba kellett mennem, bár több éven keresztül dolgozója voltam a városi tanács szolgáltató üzemének. Itt korábban sok volt a visszasság, az egyenetlenség és most — hogy bepillantottam ismét a vállalat munkájába — úgy látom: jó a munkakedv, a hangulat, az igyekvés. Az új igazgató már minden dolgozót személyesen megismert, az adott szót mégsem váltot-

kezik, hanem a munkahelyen is felkeresi őket és beszélget velük. Öröm látni, hogy az összes dolgozó csinos munkaköpenyt visel az üzem emblémájával.

Most végtelenül sajnálom, hogy nekem egészségi állapotom miatt már nem szabad dolgozni, mert a jó „gazda” keze alatt öröm az élet és öröm a munka.”

Ferencz Vince

Egressy Béni utca 36.

A honvédelmi ismeretek oktatása

A művelődésügyi miniszter — az érdeklét miniszterekkel és országos hatáskörű szervek, illetőleg társadalmi szervek vezetőivel egyetértésben — utasításban szabályozta a honvédelmi ismeretek oktatását. A most megjelent rendelkezés kimondja: az általános iskolák VII. és VIII. osztályában, továbbá a középfokú oktatási intézményekben — beleértve a szakmunkásképző iskolákat is — valamint a felsőfokú oktatási intézményekben a külön kiadott óratervek, tantervek, illetve programok szerint, az előírt tantárgyak rendszerébe beépítve honvédelmi ismereteket kell oktatni. A honvédelmi ismeretek oktatásával a tanulók, illetőleg a hallgatók eddigi óraterhelése nem növelhető.

A rendelkezés szerint a bevezetés fokozatos lesz. Az oktatás az 1968—69-es tanévben az általános iskolák VII., valamint a többi érintett oktatási intézmény első osztályában, illetőleg évfolyamán kezdik meg.

A foglalkozásokon való részvétel minden tanuló, hallgató részére kötelező, kivéve az idegen állampolgárokat és a felsőoktatási intézmények sorkatonai szolgálatot már teljesített hallgatóit. A honvédelmi ismeretek egyes gyakorlati foglalkozásai alól a gyógytestnevelésre utalt, továbbá a testnevelés alól felmentett tanulókat, illetőleg hallgatókat mentesítik.

A honvédelmi ismeretekből külön érdemjegyet nem állapítanak meg, abból a diákok vizsgát nem tesznek.

A honvédelmi ismeretek sikeres oktatásának, az elméleti és gyakorlati foglalkozások hatékonyságának elősegítése érdekében a megyei (megyei jogú városi, fővárosi) művelődésügyi (oktatási) szakigazgatási szervek a Honvédelmi Szövetség területi szerveivel együttműködve az oktatási nevelési tapasztalatok módszeres kialakítására és az oktatók továbbképzésének lebonyolítására bázis-iskolákat jelölnek ki. Az oktatási intézmények —

az ifjúsági mozgalom szervezeti keretei között —, versenyszerű programokkal évenként honvédelmi napot szerveznek.

A művelődésügyi miniszter utasítása végül kimondja, hogy az oktatási intézményekben segítsék elő a honvédelmi szakkörök, tanfolyamok szervezését, továbbá, hogy a honvédelmi ismeretek oktatásának bevezetésével az oktatási intézményekben a polgári védelmi oktatás jelenlegi rendszere megszűnik.

Árhullám a Tiszán

A Duna legfontosabb vízgyűjtőjében, az Alpokban lényegében megszűnt a csapadékutánpótlás, s már egy hete apad a folyó. A Tisza 60 centiméteres áradással segíti a keleti országúgrész gazdaságainak öntözővíz-ellátását, de a hajózás gondját még nem enyhíti ez a kis árhullám. A csütörtökön Tiszabecsnél tetőzött áradás ugyanígy még csak a vízmerce 0 pontja alatti mínusz 20 centiméteres szintet érte el.